

การศึกษาข้อคิดและคตินิยมที่ปรากฏในวรรณกรรมเยาวชน
รางวัลชนะเลิศเซเว่นบุ๊คอวอร์ด เรื่อง นักล่าผู้น่ารัก
The Study of Concepts and Morals that Appear in the Youth
Literature of the Seven Book Award “Cute Hunter”



วิจิตรา บุญลาภ

Wichitra Boonlap

มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

Chaiyaphum Rajabhat University, Thailand

Corresponding Author's Email: poppy19072@gmail.com

Received August 15, 2022; Revised November 11, 2022; Accepted December 2, 2022

บทคัดย่อ

การศึกษาข้อคิดและคตินิยมที่ปรากฏในวรรณกรรมเยาวชนรางวัลเซเว่นบุ๊คอวอร์ด เรื่อง “นักล่าผู้น่ารัก” มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาข้อคิดที่ปรากฏในวรรณกรรมเยาวชนรางวัลเซเว่นบุ๊คอวอร์ด เรื่อง “นักล่าผู้น่ารัก” และ 2) เพื่อศึกษาคตินิยมที่ปรากฏในวรรณกรรมเยาวชนรางวัลเซเว่นบุ๊คอวอร์ด เรื่อง “นักล่าผู้น่ารัก” รูปแบบวิธีวิจัยเป็นรูปแบบเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์เนื้อหา สรุป อภิปรายผล นำเสนอผลการวิจัยด้วยการวิเคราะห์เชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า 1) ด้านข้อคิดหรือแนวคิดที่ปรากฏในวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “นักล่าผู้น่ารัก” ปรากฏ 5 แนวคิด ที่พบมากที่สุด คือ แนวคิดด้านคุณธรรม รองลงมาคือ แนวคิดด้านความกล้าหาญและเสียสละ แนวคิดด้านความกตัญญู แนวคิดด้านความมานะอดทน แนวคิด พบน้อยที่สุด คือ แนวคิดด้านความสามัคคี 2) ด้านคตินิยม คุณธรรม และจริยธรรมปรากฏ 12 ประเภท ที่พบมากที่สุด คือ ความกตัญญู รองลงมาคือ ความเสียสละไม่เห็นแก่ตัว ความมีเมตตา ความซื่อสัตย์ ความกล้าหาญ ความอดทนสู้งาน ความเป็นตัวเอง ความมีวินัย ความสามัคคี ความขยันหมั่นเพียร ความสันโดษ และคตินิยมที่ปรากฏน้อยที่สุด คือความอ่อนน้อมถ่อมตน

คำสำคัญ: ข้อคิด, คตินิยม, วรรณกรรมเยาวชน

Abstract

The study of concepts and morals that appear in the youth literature of the Seven Book Award The story "Cute Hunter" have the purpose were. 1) to study the concepts that appear in the Youth Literature Awards Seven Book Award for "Cute Hunter" and 2) to study the morale that appears in the Youth Book Award Seven Book Award for "Cute Hunter". The research methodology was a qualitative research, study of related documents and research, analyze the content, summarize, discuss the results, present the research results with descriptive analysis. The results of the research showed that: 1) In the concepts appearing in the youth literature "Cute Hunters" appear found 5 types. The most common were 5 places of moral concepts, followed by Courageous and Selfless concepts. Gratitude Concept, the

least concepts were patience, patience, and unity. 2) In terms of morals, and ethics, found 12 types. The most common were gratitude, Khun Ban Anon. Knowing nature, followed by selfless selflessness Compassion, joy, and happiness Honesty, self, family, society Courage, brave in the right things Patience. Work. Determined. Achieving success. Self-confidence and self-reliance, discipline, unity, reconciliation, peace-loving Perseverance does not hope, but will find a shortcut in life, work, solitude. Enough, not struggling to find and forget humanity. And the least apparent virtue Meaning humility, not being a restraint, like having and like to use power

Keywords: Concepts, Morals, Youth Literature

บทนำ

วรรณกรรมเยาวชนประเภทบันเทิงคดีสร้างสรรค์จากประสบการณ์ ความรู้และจินตนาการของผู้ประพันธ์ มีเนื้อหาหลากหลายตรงกับความสนใจของเยาวชน ผู้ซึ่งเปี่ยมด้วยพลังแห่งความอยากรู้อยากเห็น มีความสนใจโลกและสิ่งต่าง ๆ รอบตัว เพราะโดยธรรมชาติระยะเวลาดังแต่แรกเกิดจนถึงวัยรุ่นเป็นเวลาที่เหมาะสมมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วที่สุด และเป็นช่วงเวลาที่มนุษย์พร้อมที่จะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ มากที่สุด (นภเนตร ธรรมบวร, 2544) เนื้อหาในวรรณกรรมเยาวชนมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้อย่างกว้างขวางผ่านฉาก เหตุการณ์ และเรื่องราวของตัวละครที่ตื่นเต้นเร้าใจก่อให้เกิดความรื่นรมย์สนุกสนาน อันเป็นหัวใจของวรรณกรรมประเภทบันเทิงคดี เพราะความสนุกสนานช่วยให้ผู้อ่านผ่อนคลาย และส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีกว่าภาวะตึงเครียด ดังที่ทิลเลสตัน ดอนนา วอล์คเกอร์ กล่าวว่า นอกจากความบันเทิงที่ได้จากการอ่านแล้ว สิ่งที่ยาวชนได้รับจากการอ่านวรรณกรรมคือ ข้อคิด คติเตือนใจ ค่านิยม และแนวประพฤติปฏิบัติที่ดีงามเป็นที่ยอมรับของสังคม (นวลจันทร์ ชาญวิวัฒนา, 2550)

วรรณกรรมสำหรับเด็กและเยาวชนทั้งประเภทสารคดีและบันเทิงคดี นับว่ามีลักษณะเฉพาะและข้อแตกต่างจากการสร้างสรรค์วรรณกรรมสำหรับผู้ใหญ่หลายประการเนื่องจากเด็กมีความต้องการและความสนใจตามพัฒนาการทางลักษณะวัยที่แตกต่างจากผู้ใหญ่ ดังนั้นผู้สร้างสรรค์วรรณกรรมสำหรับเด็กและเยาวชนจึงต้องใช้ความประณีตและความใส่ใจเป็นอันมากในการเขียน ทั้งในด้านการวางโครงเรื่อง การเขียนเนื้อเรื่อง การวาดภาพประกอบ รวมไปถึงเทคนิคและกลวิธีอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ผลงานมีความสอดคล้องกันในด้านรูปแบบและเนื้อหา อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ที่แท้จริงกับเด็ก ด้วยความสำคัญของเทคนิคการสร้างวรรณกรรมสำหรับเด็กและเยาวชนดังกล่าว (นิตยา วรรณกิตร์, 2559) ซึ่งข้อคิดที่เหมาะสมกับเยาวชน และมีคำสอนแนวคิดในหนังสือบันเทิงคดีคือหนังสือที่ผู้แต่งสมมุติขึ้น ไม่ใช่เรื่องที่เกิดขึ้นจริง ผู้เขียนอาจสมมุติตัวละคร ฉาก และเหตุการณ์ เพื่อสะท้อนภาพเกี่ยวกับชีวิตและการอยู่ร่วมกันในสังคม ทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้ความเข้าใจ และข้อคิดความคิดเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตในแง่มุมต่าง ๆ ขณะเดียวกันเด็กก็จะได้รับความรู้ประสบการณ์ของชีวิตได้คตินิยมที่พึงยึดถือหรือแนวทางในการดำเนินชีวิตไปพร้อมกันด้วย (นิตยา วรรณกิตร์, 2559)

ด้านคตินิยมคำสอนในวรรณกรรมจะมุ่งให้เยาวชนปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพระพุทธศาสนาหรือปฏิบัติตามคำแนะนำสั่งสอนตามเนื้อความที่ผู้ประพันธ์ได้แต่งไว้ ทั้งนี้เพื่อทำหน้าที่ของตนในฐานะที่เป็นชาวพุทธควรจะได้ปฏิบัติตามพระพุทธศาสนา และเพื่อความสุขความเจริญของบุคคลและสังคมส่วนรวม ในส่วนที่เป็นคตินิยมก็เพื่อให้ประชาชนได้ถือปฏิบัติตามข้อวัตรหรือสิ่งที่ควรประพฤติอันดีงามตามที่นิยมเชื่อถือกันในสมัยนั้น (อุทัย ไชยานนท์, น้ำฝน, 2545)

นักร้องนำรัก เป็นผลงานชิ้นที่สองในหนังสือชุดบันทึกสัปดาห์ ของ ชนประเสริฐ คินทรักษ์ (2553) ผู้เขียน ‘จากหัวใจผู้ไร้บ้าน’ ประเด็นสำคัญที่เป็นแก่นของเรื่องในการผจญภัยตอนใหม่นี้ ว่ากันด้วยเรื่องคุณค่าของชีวิต จากเจ้าซีเปีย หมาตัวที่ถูกทอดทิ้งให้อยู่ในโลกข้างนอก มาสู่เรื่องราวที่น่าสะเทือนใจไม่น้อยกว่ากันของเจ้าตัวน้อยที่ถูกทอดทิ้งให้เดียวดายในบ้านของตนเอง ขณะเดียวกัน ‘นักร้องนำรัก’ ยังให้รสชาติของการผจญภัย ซึ่งอาจเรียกได้ว่าการผจญภัยแบบโรดทริป ที่ทำให้การเรียนรู้ระหว่างกันของหมาสองตัวค่อย ๆ ก่อร่างขึ้น มันเป็นการพากันออกไปเรียนรู้จากโลกข้างนอก เพื่อที่จะกลับมาคลี่คลายคำถามภายในใจของตัวเอง โดยเฉพาะเจ้ามะเขือ ตัวเอก รวมไปถึงความโหยหาของลิลลี่ที่สะท้อนถึงชะตากรรมอันแสนเศร้าที่เกิดขึ้นกับหมาจำนวนมากที่เริ่มต้นจากความสุขในกระเช้าของขวัญ อย่างไรก็ตาม สิ่งที่เป็นจุดร่วมของการผจญภัยทั้งสองภาค ยังคงว่าด้วยความรักที่จำเป็นต้องเกิดจากพื้นฐานความเข้าใจของคนเป็นหลัก หากไม่เช่นนั้น การเป็นหมาบ้านหรือถูกผลักไสให้เป็นหมาจรก็ไม่ได้แตกต่างกัน บางทีการจรจัดอยู่ในบ้านของตัวเองอาจยังเลวร้ายเสียยิ่งกว่า

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมุ่งเน้นการศึกษาข้อคิดและคตินิยมที่ปรากฏในวรรณกรรมเยาวชนรางวัลชนะเลิศเซเวนบูคส์เรื่อง นักร้องนำรัก เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาข้อคิดและคตินิยมที่ผู้วิจัยมีความสนใจเกี่ยวกับหนังสือที่ได้รับการคัดเลือกเพื่อเป็นวรรณกรรมที่ควรส่งเสริมให้เยาวชนควรอ่าน

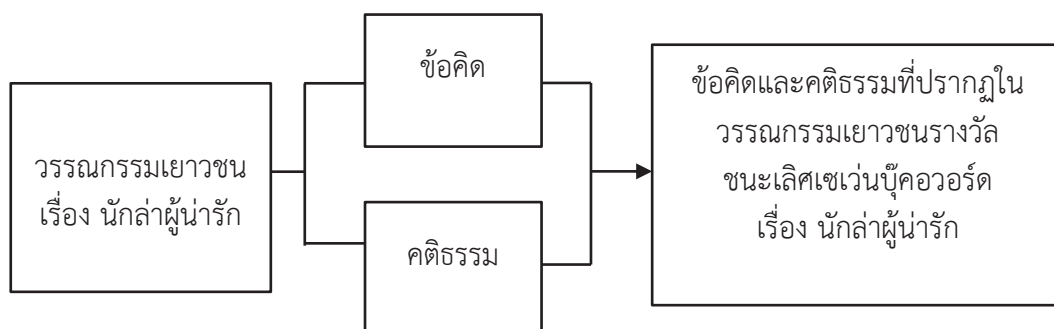
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาข้อคิดและคตินิยมที่ปรากฏในวรรณกรรมเยาวชนรางวัลชนะเลิศเซเวนบูคส์เรื่อง นักร้องนำรัก

สมมติฐานของการวิจัย

การสอดแทรกข้อคิดและคตินิยมในงานเขียนของชนประเสริฐ คินทรักษ์ เรื่อง “นักร้องนำรัก” มีกลวิธีการสอดแทรกข้อคิดและคตินิยมที่สะท้อนถึงสภาพชีวิตความเป็นอยู่ของสังคมเมืองในยุคปัจจุบัน โดยผู้เขียนได้ถ่ายทอดผ่านทางตัวละครเอกของเรื่องที่เป็นสุนัข และสื่อให้เห็นถึงวิธีการโดยสอดแทรกคุณค่า และความสำคัญด้านความสัมพันธ์ของตัวละครได้อย่างน่าสนใจ

กรอบแนวคิดการวิจัย



วิธีการดำเนินการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา วรรณกรรมสำหรับเยาวชน เรื่อง “นักร้องนำรัก” ของ ชนประเสริฐ คินทรักษ์ ที่ได้รับรางวัลชมเชยประเภทหนังสือบันเทิงคดีสำหรับเด็กและเยาวชน รวมทั้งสิ้น 24 ตอน ดังนี้

- | | | | |
|--------------------------------------|---------------------------|---------------------|-----------------------|
| 1. รู้จักนักร้อง | 2. ผู้มาเยือน | 3. เจาในใจ | 4. เสียงเรียกจากสายลม |
| 5. โอกาส | 6. มือใหม่หัดล่า | 7. ความจริง | 8. ถนนนี้กลับบ้าน (1) |
| 9. สิ่งที่เราเรียกว่า...ความรัก (1) | 10. การตัดสินใจ (1) | 11. หน้าที่ | 12. นักแข่งจำเป็น |
| 13. ถนนนี้กลับบ้าน (2) | 14. เธอคือ... ของขวัญ (1) | 15. แสงแห่งความหวัง | 16. คือความผูกพัน |
| 16. น้ำใจในเส้นทาง | 17. การตัดสินใจ (2) | 21. หัวใจนักร้อง | 22. นีคือ... ชีวิต |
| 19. สิ่งที่เราเรียกว่า...ความรัก (2) | 20. เธอคือ... ของขวัญ (2) | | |
| 22. บ้านแห่งความรัก | 23. ของขวัญจากฟ้า | | |

ขอบเขตด้านเกณฑ์ การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อคิดและคติธรรมในวรรณกรรมเยาวชนรางวัลชนะเลิศเซเวนบุ๊กอวอร์ด เรื่อง “นักร้องผู้นำรัก” ของ ชนประเสริฐ คินทรักษ์ ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางการศึกษาวิเคราะห์ข้อคิดและคติธรรม ดังนี้

เกณฑ์ด้านข้อคิด ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางการวิเคราะห์ด้านข้อคิด โดยพิจารณาจากแนวคิดของ นวลจันทร์ ชามวิวัฒนา (2550) ที่กล่าวว่า แนวคิดในวรรณกรรมเยาวชนประเภทบันเทิงคดีมีส่วนสำคัญในการสร้างสรรค์พัฒนาทางปัญญาความคิดและจิตใจให้แก่เยาวชน แนวคิดเป็นส่วนสำคัญในการกำหนดคุณค่าของวรรณกรรมเยาวชนแต่ละเรื่อง ว่ามีคุณค่ามากน้อยเพียงใด จากการศึกษาแนวคิดในวรรณกรรมเยาวชนประเภทบันเทิงคดี ที่พิมพ์ครั้งแรกในปีพ.ศ.2547” ปรากฏแนวคิดสำคัญ 4 ประการ ดังนี้

1. แนวคิดด้านคุณธรรม”
2. ความกล้าหาญและเสียสละ
3. ความมานะอดทน
4. ความกตัญญู
5. ความสามัคคี

เกณฑ์ด้านคติธรรม พิจารณาจากแนวคิดของอมรา เล็กเรณูสินธุ์ (2542) ที่กล่าวถึง คุณธรรม 12 ประการไว้ดังนี้

1. ความมีวินัย
2. ความกล้าหาญ กล้าในสิ่งที่ถูกต้อง
3. ความกตัญญู รู้คุณบรรพชน รู้คุณธรรมชาติ
4. ความมีเมตตา รู้จักยินดีและเป็นสุขกับการให้
5. ความอดทน สู้งานมีความมุ่งมั่น ใฝ่ความสำเร็จ
6. ความเสียสละ ไม่เห็นแก่ตัว
7. ความสามัคคี ประนีประนอม รักสันติ
8. ความซื่อสัตย์ต่อตนเอง ต่อครอบครัว ต่อสังคม
9. ความขยันหมั่นเพียร ไม่หวังแต่จะหาทางลัดในชีวิตการทำงาน
10. ความเป็นตัวเอง มั่นใจในตนเองและรู้จักพึ่งพาตนเอง
11. ความสันโดษ รู้จักพอ ไม่ดิ้นรน แสวงหาจนลืมความเป็นมนุษย์
12. ความอ่อนน้อมถ่อมตน ไม่เป็นคนวางก้าม ชอบมีและชอบใช้อำนาจ

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาประวัติและผลงานของวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “นักร้องผู้นำรัก” ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยศึกษาวิเคราะห์ข้อคิดและคติธรรมที่ปรากฏในวรรณกรรมเยาวชนรางวัลชนะเลิศเซเวนบุ๊กอวอร์ด เรื่อง “นักร้องผู้นำรัก” นำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบพรรณนาวิเคราะห์ สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการศึกษาข้อคิดและคติธรรมที่ปรากฏในวรรณกรรมเยาวชนยอดเยี่ยมรางวัลชนะเลิศ เซเวนบุคเวิลด์ เรื่อง “นักร้องน้ำรักรัก” ผู้วิจัยได้รวบรวมนำเสนอผลการศึกษาวិเคราะห์ในข้อมูลรูปพรรณา ดังนี้

ด้านข้อคิดหรือแนวคิด

1. แนวคิดด้านคุณธรรม

“เธอ... คูลี มันน่ารักมากเลย มีแค่สองลูก ตัวเองก็ไม่อ้อมยังอุตลัห์เอาไปแบ่งเพื่อนลูกหนึ่ง” สองสาวซีชวนกันมองเราแล้วพี่ผู้หญิงคนเดิมก็หันไปบอกกับคนที่เดินอยู่ใกล้ๆ “น้องๆ เอาลูกชิ้นหมูใส่ถุงมาสิไม่ต้องร้อนมาก อย่ารูดน้ำจิ้มนะจ๊ะ เอาไม่ออกให้พี่ด้วย แล้วก็... ข้าวมันไก่อีกห่อหนึ่งเอาพิเศษเลยนะ”...เพียงครู่เดียวเธอก็ก้าวลงจากระเบียงไม้ตรงมาหาเรา ในมือมีห่อข้าวกับลูกชิ้นถุงใหญ่ ย่อตัวลงตรงหน้า เธอถามยิ้มๆ ขณะแกะห่อข้าวออกวางลงบนพื้น

“หิวกันมาหรือ” ข้าวนุ่มหอมกรุ่นมีเนื้อไก่ขาวๆ เรียงทับไว้ด้านบน ลูกชิ้นในถุงถูกเทลงมากองอยู่ข้างๆ เธอยิ้มให้เราแล้วบอก “กินกันให้เต็มที่เลย” เราทั้งคู่เงยหน้าขึ้นสบตาเธออย่างตื่นตันทัน ไม่รู้จะแสดงความขอบคุณอย่างไรให้สมกับน้ำใจที่ได้รับ จึงพร้อมใจกันยื่นขึ้นกระดิกหางและส่งยิ้มให้เธอ หญิงสาวลุกยืนขึ้นดวงตาคู่นั้นฉายแววแห่งความสุข เธอยิ้มให้เราอีกครั้งแล้วเดินกลับไป

ผมเข้าใจแล้ว สิ่งที่พี่ผู้หญิงคนนี้ทำได้ยืนยันถึงถ้อยคำที่พี่ซีเปียเคยพยายามบอกผมว่าการเป็นผู้ให้ นั้นเป็นความสุขยิ่งใหญ่กว่าการเป็นผู้รับเสียอีก ผมรู้แล้วว่าคนที่น้ำใจเมตตาให้กับชีวิตที่ไม่เคยรู้จักหรือเกี่ยวข้องกันมาก่อนเลยนั้นถึงแม้ในโลกนี้อาจจะมีอยู่น้อย แต่คนแบบนั้นก็ยังมียู่จริง ซึ่งวันนี้พี่ามีเมตตาให้เราได้พบแล้ว มองตามจนเธอกลับไปนั่งที่โต๊ะแล้วเราหันมายิ้มให้กันด้วยความดีใจ

(ตอนที่ 16 น้ำใจในเส้นทาง, หน้า 168-169)

จากข้อความข้างต้น ผู้เขียนได้แสดงถึงคุณธรรมในตัวของผู้หญิงสาวผู้นี้ไว้ดีมาก ๆ เมื่อเราเห็นผู้อื่นกำลังลำบากเราก็ต้องยื่นมือเข้ามาช่วยเหลือเท่าที่จะทำได้ไม่เกณเหนือกว่ากำลัง ดังที่หญิงสาวคนนี้ทำก็คือเมื่อเห็นสุนัขทั้งสองหิวโซมาเธอก็เลือกที่จะช่วยเหลือด้วยการให้อาหารกับเขาทั้งคู่ คุณธรรมที่ดีก็คือการเป็นผู้ให้การได้ให้แม้จะมากหรือน้อยแต่ผลตอบรับกลับมามีคุณค่าต่อจิตใจผู้ให้เสมอ

2. แนวคิดด้านความกล้าหาญและเสียสละ

เรา योगไปทางประตูอย่างเจียบกริบ พอเห็นพื้นรถด้านในผมก็ยิ้มออกมาได้ ความสูงของพื้นรถใกล้เคียงกับหลังของผม ถึงแม้จะสูงกว่ารถตู้ของฟาร์มแต่ก็ไม่สูงเท่ารถที่พาพี่แซมไปเมื่อเช้า ลิลลี่น่าจะขึ้นไปได้ไม่ยาก แต่ยังไม่ก็ตามผมจะไม่ยอมให้มีความผิดพลาดซ้ำสองหมอบลงบนพื้นถนนตรงหน้าประตูแล้วกระซิบบอกลิลลี่ที่ย่องตามหลังมาติดๆ “ลิลลี่ ไต่ข้ามหลังฉันขึ้นไปเร็ว” ลิลลี่ทำหน้างงๆ “จะดีหรือ เคียวเธอเจ็บ” “ไม่ต้องห่วง เร็วเข้า เวลามีน้อย” ผมเร่ง

ลิลลี่ยกขาหน้าก้าวขึ้นเหยียบหลังผมยันเอาไว้ก่อนโหนตัวดึงขาหลังขึ้นมาทีละข้าง ผมเกร็งตัวรับน้ำหนักให้นิ่งที่สุด ยึดขาขึ้นช้าๆ จนหลังเกือบเสมอฟื้นรถ ให้ลิลลี่กระโดดข้ามบันไดแคบๆ ขึ้นไปบนรถได้ เรียบร้อยแล้วผมก็กระโจนตามขึ้นไปติดๆ เราหลุดลอดได้เบาะนั่งที่มีอยู่สามแถวเข้าไปซ่อนตัวอยู่ใต้ที่นั่งแถวหลังสุดอย่างเจียบเจียบหมอบลงนอนชิดกันนิ่ง เราทั้งสองสบตาแล้วยิ้มให้กันด้วยความดีใจ

(ตอนที่ 10 การตัดสินใจ (1), หน้า 102-103)

จากข้อความข้างต้น ผู้เขียนได้แสดงถึงคุณธรรมเสียสละในตัวของผู้หญิงสาวผู้นี้เป็นอย่างมากที่ทั้งยอมเสียสละให้ลิลลี่ขึ้นมาก่อนและยังหมอบลงกับพื้นเพื่อให้ลิลลี่ได้เหยียบหลังของตนนั้นขึ้นรถไปด้วย ถือเป็นการเสียสละเป็นอย่างมาก

3. แนวคิดด้านความมานะอดทน

ผมยืนยันแล้วเดินกลับลงไปริมตลิ่งอีกครั้ง ไต่ตามก้อนหินลงไปจนถึงน้ำ ก้มหน้าแลบลิ้นตัวน้ำเข้าปากเพื่อล้างเศษใบหญ้าที่ระคายคอ ยายตัวยังงั้นยังไม่ละความพยายาม "ว่ายน้ำกันไหมมะเชื่อ"

ผมชักโมโห ทำตาเขียวหันไปจ้องแล้วย่ำเสียงแข็ง "ไม่เล่นอะไรทั้งนั้น" ใบหน้าเปื้อนยิ้มสลดลงเล็กน้อย แต่ครูเดียวก็กลับยิ้มประจบอีกครั้ง "มะเชื่อไม่ชอบเล่นอะไรเลยหรอ... จ๊นเป็นเพื่อนกันเฉยๆ ไม่ต้องเล่นก็ได้ตกลงนะ"

"บอกว่าไม่" ผมหมดความอดทนตะโกนใส่หน้าเล็กๆ นั้น "ไม่เล่นด้วย แล้วก็ไม่ใช่เพื่อนด้วย อย่ามายุ่ง" คราวนี้หน้าขาวนั้นสลดลงเต็มที่ "ทำไมละ มะเชื่อมีเพื่อนเยอะแล้วหรอ"

"เรื่องของฉัน" ผมเดินหนีอีกหน เธอก็ยังเขย่งสามขาตามมาติดๆ ผมหยุดก็หันขวับ ร่างที่ตามหลังมาคงไม่ทันตั้งหลัก ด้วยขาที่ไม่สมประกอบจึงไม่เป็นใจให้ยั้งตัวได้เร็วนัก เราชนกันดังพลั๊ก

(ตอนที่ 1 รู้จักนักล่า, หน้า 19-20)

จากข้อความข้างต้น ผู้เขียนได้แสดงมานะอดทนในการที่อยากจะ做朋友ใครสักคน โดยในด้านของ ลิลลี่นั้นมีความพยายามอย่างมากในการเพื่อที่จะเข้าไปพูดคุยกับมะเชื่อถึงแม้มะเชื่อจะแสดงออกมาชัดเจนว่า ไม่อยากรู้จัก แต่ลิลลี่ก็ยังอดทนที่จะเข้าไปพูดคุย

ถึงคราวผมแล้ว สุตลมหายใจสลับปล่อยแรงที่อ้อมไว้ออกมาจนหมด ถีบขาหลังเต็มแรงให้ตัวลอยขึ้นพร้อมกับเหวี่ยงขาหน้าออกไปรักษางังหวะควบอย่างต่อเนื่อง เพียงอดีตใจผมก็แซงขึ้นเป็นผู้นำทันทีที่ชายทั้งสองชำเลื่องมองด้วยหางตาทำทางหวั่นใจ ไม่ก็อดีตใจผมก็หักเลี้ยวเข้าถนนหลักมุ่งหน้าไปทางสระว้ายน้ำก่อนตัดขึ้นสนามหญ้าเลาะริมทะเลสาบตรงไปหาพี่ลาบาที่ยืนยิ้มรออยู่

ผมถึงเส้นชัยแล้วตอนที่พี่ไม้กับพี่ซีเปียเพิ่งหักเลี้ยวตรงหน้าสระว้ายน้ำ พี่ลาบาตะโกนประกาศผลการแข่งขันลั่นสนาม "มะเชื่อเป็นผู้ชนะ"

(ตอนที่ 7 ความจริง, หน้า 50-51)

จากข้อความข้างต้น ผู้เขียนได้แสดงมานะอดทนของมะเชื่อเพื่อที่จะให้ชนะในการแข่งขันวิ่งแข่งนั้น

4. แนวคิดด้านความกตัญญู

ปีกว่าแล้วที่ผมมาอยู่ที่นี่ ผมรู้ว่าทุกวันนี้เป็นวันที่มีความสุข ผมมีเพื่อนเล่นเป็นพี่ๆ ทั้งสาม พี่ไม้พี่ชายใหญ่ที่เคร่งขรึมและคอยคุ้มครองพวกเรา พี่ซีเปียพี่ชายรองที่จริงจังและห่วงใยผมเสมอ กับพี่ลาบาพี่สาวที่ร่าเริงสดใส ป้าแก๋ อีกตัวในบ้านแม้จะไม่ค่อยสนใจอะไรกับผมมาใหม่อย่างผมแต่ก็รู้ว่าแกไม่เคยรังเกียจ ส่วนแม่กับป่อนั้นแทบไม่ต้องพูดถึง คนทั้งสองรักและดูแลพวกเราอย่างดีที่สุดเสมอมา แม้ว่าผมจะยังไม่รู้สึกซาบซึ้งและผูกพันมากเท่าพี่ๆ ทั้งสาม แต่เมื่อได้ฟังเรื่องดีๆ ที่แม่กับพ่อช่วยเหลือพวกเขาซึ่งต้องเผชิญชีวิตลำบากยากเข็ญก่อนเข้ามาอยู่ที่นี่ มันก็ทำให้ผมเต็มใจเรียกคนทั้งสองเป็นแม่และพ่อตามพวกพี่ๆ ได้อย่างไม่ลังเล ผมรู้ว่าคนสองคนนี้ได้กับผมมากเหลือเกิน พี่ไม้บอกว่าผมโชคดีกว่าพวกพี่ๆ เยอะที่แม่ตัดสินใจขอรับมาเลี้ยงก่อนจะโดนทิ้ง ผมจึงไม่เคยต้องผ่านช่วงเวลาของการเป็นหมาไร้บ้าน ไม่เคยตระกะกำลำบาก อดอยาก ว้าเหว่ และหวาดกลัวเหมือนพวกเขา

ทุกวันนี้ผมมีบ้านแสนสุข ดูเหมือนชีวิตไม่จำเป็นต้องการอะไรมากไปกว่านี้ แต่ทำไมละ... ผมเฝ้าถามตัวเอง ทำไมลึกๆ ในใจของผมกลับเหมือนมีเงาอะไรบางอย่างแอบซ่อนอยู่ เจ้าเงาดำนั้นมันคอยสะกิดเตือนให้ผมเฝ้าไต่หาคาใครอีกคน คนที่ผมจากเขามาแสนไกล ป่านนี้เขาคนนั้นคงเฝ้ารอผมอยู่ แต่ดูเหมือนจะไม่มีวันได้พบกันอีกแล้วบอกตัวเองให้เลิกหวัง สิ่งเดียวที่ทำได้คงเป็นแค่บอกฝากไปกับลมว่าผมยังรักและคิดถึงเขาเสมอ ก็แล้วผมจะทำอะไรได้มากกว่านี้กันเล่า

(ตอนที่ 3 เงาในใจ, หน้า 24-25)

จากข้อความข้างต้น ผู้เขียนได้แสดงความกตัญญูเคารพผู้ใหญ่ในตัวของมะเขือ ที่กตัญญูรู้คุณพ่อแม่ที่รับเลี้ยงดูเขาเป็นอย่างดี และยังเฝ้าคำนึงถึงเจ้านายเก่าที่เขาพลัดพรากจากมา คนที่เคยเลี้ยงดูเขา มะเขือกตัญญูรู้คุณต่อทั้งเจ้านายใหม่นั้นคือพ่อและแม่และยังอยากที่จะตอบแทนบุญคุณต่อเจ้านายเก่าด้วย

5. แนวคิดด้านความสามัคคี

"ผู้บุกรุก" ผมกระเด็นขึ้นจากน้ำมองตามสายตาของพี่สาว ตัวเงินตัวทองขนาดเกือบเท่ายาลิลลี่กำลังโผล่หัวออกมาจากพงหญ้าด้านหลัง ผมเดาว่ามันตั้งใจจะตัดสนามเพื่อมุดกำแพงออกไปยังท้องร่องด้านนอก

"ไป พวกเรา" พี่ไม้ตะโกนสั่งการแล้วออกไล่กวาด มีพี่ซีเปียกับพี่ลาบาตามหลังไปติดๆ ผมรีบสะบัดน้ำออกจากขนโดยด่วน "จะทำอะไรกันนะ มะเขือ" ลิลลี่กระย่องกระแย่งมาทางผมพร้อมคำถาม

"ยุ่งน้า" "บอกหน่อยเถอะ" "ล่าเหยื่อ" ผมตอบสั้นๆ แล้วออกวิ่งตามหลังไป

"ขอฉันทดล่าเหยื่อบ้างนะ" เสียงตะโกนตามหลังมา ผมขยับปากจะปฏิเสธแต่ในใจทวนนึกถึงคำพูดของพี่ซีเปียเมื่อคืนวานจึงตั้งใจเสีย ร้องบอกพี่ๆ

"ตอนมันอ้อมมาทางนี้เลยพี่ ผมดักเอง"

พี่ทั้งสามตีวงเข้าโอบล้อมเพื่อตอนเหยื่อ พี่ซีเปียกับพี่ลาบาประกบข้าง ส่วนพี่ชายใหญ่โผล่มาจากด้านหลัง เจ้าเงินทองยักษ์ไม่มีทางเลือก มันวิ่งตรงผ่านสนามหญ้ามาทางผมที่ขยับซ้ายขวาตักอยู่หน้ารอยต่อของผืนกำแพง พยายามเดาใจว่ามันจะซิดฝั่งไหน แต่กลายเป็นว่าพอกำลังจะเข้ามาอยู่ในระยะโจมตี มันกลับเปลี่ยนใจหักเลี้ยวเป็นมุมตั้งฉากมุ่งหน้าสู่ทะเลสาบ

(ตอนที่ 6 มือใหม่หัดล่า, หน้า 52-53)

จากข้อความข้างต้น ผู้เขียนได้แสดงความสามัคคีของตัวละครออกมา โดยการร่วมมือร่วมใจกันที่จะต่อสู้กับศัตรูที่บุกรุกเข้ามา โดยทั้งหมดก็ร่วมมือกันรับฟังคำสั่งของพี่และต่างทำตามหน้าที่ของตนกันอย่างขยันขันแข็ง

ด้านคตินิยม

1. ความมีวินัย

บ้านของเจ้านายที่สุพรรณแวดล้อมไปด้วยพี่ป้าน้าอาที่เป็นหมาเหมือนอย่างผมอีกหลายสิบชีวิต ที่นั่นไม่สนุกสบายเหมือนที่นี้หรอกเพราะเจ้านายเป็นคนมีระเบียบ ชีวิตความเป็นอยู่ของหมาที่นั่นถูกกำหนดไว้อย่างเป็นแบบแผน การกิน การนอน ออกกำลังกาย ใครต้องทำอะไรมากน้อยแค่ไหนนายทำตารางไว้ชัดเจน พวกเราต่างมี กรงแยกกันอยู่เดี่ยวๆ ไม่มีอิสระเหมือนอยู่กับแม่ที่นี่ แต่ตอนนั้นคงเป็นเพราะผมยังเด็กจึงไม่ต้องถูกจัดระเบียบเคร่งครัดเหมือนพวกผู้ใหญ่ อาหารที่นั่นก็ไม่อร่อยเท่าที่แม่ทำให้หรอก แต่ไม่รู้สินะ...ไม่อาจทำให้ลิ้มมันได้สักที

(ตอนที่ 5 โอกาส, หน้า 42)

จากข้อความข้างต้น ผู้เขียนได้แสดงถึงวินัยของที่บ้านเจ้านายเก่าของมะเขือ เพราะเขาเป็นคนมีระเบียบ กำหนดตารางชีวิตให้กับสุนัขของเขาทุกตัวไว้อย่างมีแบบแผน

2. ความกล้าหาญ กล้าในสิ่งที่ถูกต้อง

ผมนึกอย่างโล่งอก หมุนตัวกระโจนตามหลังแม่ แต่แล้วเธอก็ถอยหลังกรูดมาจนเกือบชนผม ชะโงกอ้อมขาแม่ไปดูแล้วผมก็อ้าปากค้าง ตรงกลางทางเดินเบื้องหน้าเรา งูเห่าตัวดำมะเมื่อมขนาดไล่เลี่ยกับตัวที่เราซังไว้ในห้องขดนิ่งขวางทางอยู่ด้วยอาการไม่ต่างจากคู่ของมัน แม่ถอยจนสุดทางเอาหลังพิงแท่งก้นน้ำ ลิลลี่ไออีก แล้วเธอย้อนเอาเลือดสีแดงๆ ออกมาหยดเปื้อนเสื้อแม่เป็นทางยาว แววดาของแม่ร้อนรนอย่างหนัก

ผมโมโหจนแทบคลั่ง "ตกลงว่าต้องมีเรื่องให้ได้ใช้ใหม่" ขบگرامกรอดไม่รอช้า กระโจนออกไปข้างหน้า จ้องตามันอย่างทำทนาย ลืมความกลัวไปหมดสิ้น "เป็นไงเป็นกัน" ผมนึก "มะเขือ ระวังนะลูก" แม้กระซิบเสียง ลั่น

ผมย่อตัวหลบเข้าไปใกล้แล้วตะโกนทำ "เข้ามา!" เจ้าหนูใหญ่โผนตัวขึ้นก่อนพุ่งสุดแรงเข้ามาหา ไม่แนใจว่าแม่กรีดร้องอีกหรือเปล่า หูผมอื้อเสียแล้ว เร็วเพียงกะพริบตาผมกระโดดถอยหลังพร้อมกับบิดตัวอ้อมไปทางปลายหางของมัน ในจังหวะที่ทั้งตัวลงพื้นก็อ้าปากคว่ำปลายหางดำเมี่ยมงับไวแน่น ย่อขาต่ำส่งแรงไปที่ ลำคอ

"ฮึบ!" เหยียดตัวเพื่อยกมันขึ้น หน้าจอนเกือบจะไม่ไหวแต่ไม่มีสิทธิ์เปลี่ยนใจแล้ว ผมสะบัดคอไปสุดแรง เหวี่ยงมันพาดลงกับพื้น ไม่ประมาณ ผมกระโดดถอยออกห่างรอดูผลงาน ดูเหมือนท่าไม้ตายของผมจะทำอะไร ไม่ได้สักนิด มันหมุนตัวกลับเกือบจะทันทีแล้วเลื้อยปราดเข้ามาอย่างโกรธจัด ตาขาวราวกับมีไฟลุกอยู่ข้างใน ผมเหลือบดูรอบตัวเร็วๆ ถอยหลังช้าๆ รอจังหวะมันพุ่งตัวกลับมาอีกครั้ง ทุกอย่างยังเป็นเหมือนเดิม สองรอบแล้ว แรงพาดของผมดูจะไม่มีผลอะไรกับงูใหญ่อย่างมัน แต่ตัวผมเองต่างหากกลับกลายเป็นฝ่ายหอบแรงขึ้นเรื่อยๆ

มันตรงเข้ามาอย่างต่อเนื่อง เหลือบมองแม่ที่ยืนนอกถ้ำขลุ่ยแว่นอยู่ไม่ไกล บอกตัวเองว่าจะยอมแพ้ไม่ได้ สุดท้ายใจก็แล้วเย็นจับตามันเลื้อยเข้ามา ผมไม่มีแรงเหลือมากพอที่จะกระโดดไล่ไปอีกแล้ว จ้องทุกอาการของมันไว้ตาไม่กะพริบ เหมือนหนังฉายช้า...มันพุ่งมาแล้ว ผมกระโดดไปด้านหลังเช่นเคยแต่คราวนี้เปลี่ยนแผน

ไม่ว่าปลายหางแต่ตัดสินใจจับส่วนที่สูงขึ้นมา รู้ว่าไม่มีเวลามากถ้ามันทรงตัวได้แล้วพุ่งย้อนกลับมา ระยะฉีกของมันจะตรงเป้าที่หน้าผมอย่างไม่ต้องสงสัย ผมบดเขี้ยวกดไว้จนขากรรไกรล็อกแน่นอย่างหวังผล รวบรวมกำลังทั้งหมดที่มีแล้วดีดตัวเหินลอยขึ้นทั้งสี่ขา สะบัดคอสุดแรง

(ตอนที่ 21 หัวใจนักล่า, หน้า 236-237)

จากข้อความข้างต้น ผู้เขียนแสดงถึงความกล้าหาญของมะเขือโดยเขากล้าที่จะต่อสู้กับสัตว์ที่ดุร้ายนั่นก็คืองูเห่า เพื่อที่จะไม่ให้งูเห่ามาทำร้ายแม่และลิลลี่ เขาเข้าต่อสู้โดยไม่มีความเกรงกลัวใด ๆ เพื่อปกป้องคนที่เขารัก

3. ความกตัญญู รู้คุณบรรพชน รู้คุณธรรมชาติ

ปีกว่าแล้วที่ผมมาอยู่ที่นี่ ผมรู้ว่าทุกวันเป็นวันที่มีความสุข ผมมีเพื่อนเล่นเป็นพี่ๆ ทั้งสาม พี่ไม้พี่ชายใหญ่ที่เคร่งขรึมและคอยคุ้มครองพวกเรา พี่ซีเปียพี่ชายรองที่จริงจังและห่วงใยผมเสมอ กับพี่ลาบาพี่สาวที่ร่าเริงสดใส ป้าแก๋ๆ อีกตัวในบ้านแม่จะไม่ค่อยสนใจอะไรกับผู้มาใหม่อย่างผมแต่ก็รู้ว่าแกไม่เคยรังเกียจ ส่วนแม่กับป่อนั้นแทบไม่ต้องพูดถึง คนทั้งสองรักและดูแลพวกเราอย่างดีที่สุดเสมอมา แม้ว่าผมจะยังไม่รู้สึกซาบซึ้งและผูกพันมากเท่าพี่ๆ ทั้งสาม แต่เมื่อได้ฟังเรื่องดีๆ ที่แม่กับพ่อช่วยเหลือพวกเขาซึ่งต้องเผชิญชีวิตลำบากยากเข็ญ ก่อนเข้ามาอยู่ที่นี่ มันก็ทำให้ผมเต็มใจเรียกคนทั้งสองเป็นแม่และพ่อตามพวกพี่ๆ ได้อย่างไม่ลังเล ผมรู้ว่าคนสองคนนี้ดีกับผมมากเหลือเกิน พี่ไม้บอกว่าผมโชคดีกว่าพวกพี่ๆ เยอะที่แม่ตัดสินใจขอรับมาเลี้ยงก่อนจะโดนทิ้ง ผมจึงไม่เคยต้องผ่านช่วงเวลาของการเป็นหมาไร้บ้าน ไม่เคยตระการกำลำบาก อดอยาก ว้าเหว และหวาดกลัวเหมือนพวกเขา

ทุกวันนี้ผมมีบ้านแสนสุข ดูเหมือนชีวิตไม่น่าจะต้องการอะไรมากไปกว่านี้ แต่ทำไมละ... ผมเฝ้าถามตัวเอง ทำไมลึกๆ ในใจของผมกลับเหมือนมีเงาอะไรบางอย่างแอบซ่อนอยู่ เจ้าเงาดำนั่นมันคอยสะกิดเตือนให้ผมเฝ้าไต่หอยหาใครอีกคน คนที่ผมจากเขามาแสนไกล ป่านนี้เขาคนนั้นคงเฝ้ารอผมอยู่ แต่ดูเหมือนจะไม่มีวันได้

พบกันอีกแล้วบอกตัวเองให้เลิกหวัง สิ่งเดียวที่ทำได้คงเป็นแค่บอกฝากไปกับลมว่าผมยังรักและคิดถึงเขาเสมอ
ก็แล้วผมจะทำอะไรได้มากกว่านั้นกันแล้ว

(ตอนที่ 3 เงาในใจ, หน้า 24-25)

จากข้อความข้างต้น ผู้เขียนได้แสดงความกตัญญูเคารพผู้ใหญ่ในตัวของมะเขือ ที่กตัญญูรู้คุณพ่อแม่ที่รับเลี้ยงดูเขาเป็นอย่างดี และยังเฝ้าคำนึงถึงเจ้านายเก่าที่เขาพลัดพรากจากมา คนที่เคยเลี้ยงดูเขา มาเขือกตัญญูรู้คุณต่อทั้งเจ้านายใหม่นั้นคือพ่อและแม่และยังอยากที่จะตอบแทนบุญคุณต่อเจ้านายเก่าด้วยถึงแม้เขาจะห่างมาอยู่ไกลแค่ไหนแต่เขาก็ยังนึกถึงเจ้านายเก่าทุกวัน

4. ความมีเมตตา รู้จักยินดีและเป็นสุขกับการให้

ผมทะเล้งพรวดขึ้นยืนในน้ำ "นี่ นี่ เธอ ยายเป เธอเข้ามาทำไม"ผมโกรธจนเกือบพูดไม่ออก กระโดดข้ามขอบบ่อตรงไปยังตัวต้นเหตุ "ออกไปเดี๋ยวนี้ละ!" ผมตวาด พี่ซีเปียก้าวมาขวางหน้า "เฮ้ย มะเขือ ใจเย็นๆ น้า ฉันทวนลิลลี่เขามาเอง"

"ชวนมาทำไมพี่" "มากินข้าว ฉันทวนมาทางหน้าบ้านลิลลี่เห็นชวนข้าวเขามาแต่ข้าวแห้งกรังกับมดคันไฟเต็มไปหมด ฉันทวนเลยชวนเขามากินกับเรา" "ผมไม่ยอม" ผมโวยวายน "แต่แม่ยอมนี่นา แม่เขาลิลลี่กินข้าวที่นี่แล้ว พี่ไม่กี่ไม่ว่าอะไร นายอย่าโวยวายไปหน่อยเลยนะ" นั่นไง แม่เอาข้าวออกมาแล้วกินข้าวกันเถอะ... ลิลลี่ขึ้นมาสิ กินข้าว"

ผมหันรีหันขวาง ไม่มีใครเข้าข้างผมบ้างเลย สะบัดหน้าหันหลังกลับวิ่งไปทางบ่อน้ำกระโดดข้ามไปอีกฝั่งแล้วมุดเข้าไปนอนใต้เก้าอี้ได้ยินเสียงแม่แจกจ่ายอาหาร "มากินข้าวกันลูก พี่ไม้ พี่เปีย พี่ลาบา อ้าว... น้องน้องเชื่อไปไหนล่ะลูก มานี่มา ไม่หิวหรือ.. สาวน้อย นี่ของหนูนะ เลิกเล่นน้ำแล้วมากินข้าวซะ"

ลิลลี่ก้าวขึ้นจากน้ำเส้นทางที่เป็นพุ่มไม้เล็ก ๆ แม่เอื้อมมือไปลูบหัวเธอเบาๆ ผมหันไปมองถลึงตาใส่พร้อมกับคำรามเบาๆ ในคอลิลลี่หลุบตาผมก้มหน้าก้มตากินข้าวขณะที่แม่ถือชามข้าวกับถ้วยนมของผมเดินมาวางให้ตรงหน้า แม่พูดกับผมเบาๆ

"มะเขืออย่าโกรธลิลลี่ แบ่งกันกินนะ น้องเขาหิวมา สงสารเขาเถอะ" ผมลุกหนีวิ่งไปที่สนามกระโจนขึ้นไปนอนหมอบบนโต๊ะไม้ บอกตัวเองว่าวันนี้ผมจะไม่กินข้าวหรอก แม่ยิ้มน้อยๆ ถือชามตามมาวางให้อีก

(ตอนที่ 4 เสียงเรียกจากสายลม, หน้า 35-36)

จากข้อความข้างต้น ผู้เขียนได้แสดงความมีคุณธรรมของคนในครอบครัวมะเขือที่มีคุณงามความดี มีเมตตาสงสารกับลิลลี่ที่เจ้าของของเขาไม่อยู่และไม่มีคนให้อาหารซีเปียจึงชวนมาที่บ้านและแม่ของเขาก็เอ็นดูในตัวของลิลลี่และสงสารจึงให้ข้าวให้น้ำแกลิลลี่ รู้จักเมตตาสงสารผู้ที่ด้อยกว่าเราแต่สิ่งที่มีเท่าเทียมกันทั้งหมดนั่นก็คือความเป็นมนุษย์

5. ความอดทน ล้วนมีความมุ่งมั่น ใฝ่ความสำเร็จ

ถึงคราวผมแล้ว สุดลมหายใจลึกลับปล่อยแรงที่อ้อมไว้ออกมาจนหมด ถีบขาหลังเต็มแรงให้ตัวลอยขึ้นพร้อมกับเหยียดขาหน้าออกไปรักษาจังหวะควบอย่างต่อเนื่อง เพียงอึดใจผมก็แซงขึ้นเป็นผู้นำทันทีพี่ชายทั้งสองชำเลืองมองด้วยหางตาทำทางหวั่นใจ ไม่ก็อึดใจผมก็หักเลี้ยวเข้าถนนหลักมุ่งหน้าไปทางสระว่ายนํ้าก่อนตัดขึ้นสนามหญ้าเลาะริมทะเลสาบตรงไปหาพี่ลาบาที่ยืนยิ้มรออยู่

ผมถึงเส้นชัยแล้วตอนที่พี่ไม้กับพี่ซีเปียเพิ่งหักเลี้ยวตรงหน้าสระว่ายนํ้า พี่ลาบาตะโกนประกาศผลการแข่งขันลั่นสนาม "มะเขือเป็นผู้ชนะ"

(ตอนที่ 6 มือใหม่หัดล่า, หน้า 50-51)

จากข้อความข้างต้น ผู้เขียนได้แสดงมานะอดทนของมะเขือเพื่อที่จะให้ชนะในการแข่งขันวิ่งแข่งนั้น เขาอดทนเป็นอย่างมากและความอดทนของเขานั้นก็ส่งผลดีให้เขาด้วย คือการชนะในการแข่งขันในครั้งนี้

6. ความเสียสละ ไม่เห็นแก่ตัว

"เจ้าเสือน้อย แม่หนู มากินมื่อเช้าเสียก่อน เดี่ยวต้องไปกินแล้ว" ผมก้าวเข้าไปในกระท่อม อาหารเม็ดแห้งๆ ถูกเติมเอาไว้เต็มถาด "มาสิ เจ้าหนูรีบกินเสีย" "แต่ลุงครับ" ผมทำท่าจะแย้งแต่ลุงขัดขึ้น

"ไม่ต้องคิดมาก เจ้าหนู อาหารนี้มันมีประโยชน์กับพวกเธอมากกว่าลุง อย่าให้ลุงต้องเป็นห่วงมากกว่านี้เลย กินเสียเถอะ อย่างน้อยถ้ามีอะไรผิดพลาดก็ยังม่ี่แรงสู้กันต่อไปได้"

ผมกับลิลลี่ซาบซึ้งในความห่วงใยของลุงจนน้ำตาคลอ เรากินอาหารนั้นเงิบๆ เหมือนเคย และราวกับจะคิดตรงกันเราต่างไม่ยอมกินมันจนหมด อย่างน้อยถ้าลุงรู้สึกหิวขึ้นมา ลุงจะได้พอมืออาหารรองท้องบ้างก่อนจะถึงมือถัดไป

(ตอนที่ 10 การตัดสินใจ (1), หน้า 92-93)

จากข้อความข้างต้น ผู้เขียนได้แสดงความเสียสละของลุงไม่ยอมเป็นอย่างมากมายที่ยอมเสียสละอาหารของตนให้กับมะเขือและ ลิลลี่ โดยไม่เห็นแก่ตัวเพราะการเป็นผู้ให้ที่ยิ่งใหญ่เสมอ

7. ความสามัคคี ประนีประนอม รักสันติ

"ไม่มีรถเลย แต่มันกว้างเหลือเกิน เราต้องวิ่งเร็วที่สุดนะเธอพร้อมไหม" ลิลลี่พยักหน้าแทนคำตอบ เราก้าวออกไปยืนชิดขอบถนนเอาตัวเบียดกันไว้ "อันสัญญาจะไม่ทิ้งเธอ ลิลลี่ เราจะวิ่งไปพร้อมกัน" ยึดให้กันอีกครั้ง มองซ้ายขวาจนมั่นใจ ผมร้องบอก "ไปเลย วิ่ง"

(ตอนที่ 15 แสงแห่งความหวัง, หน้า 163-164)

จากข้อความข้างต้น ผู้เขียนได้แสดงความสามัคคีผ่านตัวละครของลิลลี่และมะเขือที่ต่างต้องสามัคคีกัน ในเวลานี้ จะไม่ทอดทิ้งกันจะก้าวเดินไปพร้อม ๆ กัน โดยมะเขือให้คำมั่นกับลิลลี่ไว้ว่าจะไม่ทิ้งเธอซึ่งถ้าเทียบในชีวิตจริงทั้งสองคือเพื่อนที่ดีมาก ๆ หากพบเจอเพื่อนแบบนี้แล้วจงรักษามิตรภาพแบบนี้ไปนาน ๆ เพราะถ้าหากวันไหนที่เราเจอภัยร้าย หากเรายังสามัคคีกันภยันนั้นจะไม่สามารถเข้ามาทำอะไรเราได้เลย

8. ความซื่อสัตย์ต่อตนเอง ต่อครอบครัว ต่อสังคม

พี่ๆ ไม่มีใครยอมเข้าใจผมในเรื่องนี้ พี่ไม่บอกว่าในโลกนี้ไม่มีใครรักเรามากกว่าแม่อีกแล้ว ซึ่งมันอาจจะจริง แต่นั่นแหละ อย่างที่พี่ซีเปียเคยเล่าเรื่องแม่ณิลาของเธอ เธอยังเฝ้ารอและตามหาเจ้านายที่ทอดทิ้งไป อย่างไม่ย่อท้อจนกระทั่งถึงวันสุดท้ายในชีวิตของเธอไม่ใช่หรือ แล้วนี่ผมไม่ได้ถูกทิ้ง ผมถูกลักพาตัวต่างหาก จะให้ตัดใจลืมคนที่เคยอุ้มชูเลี้ยงดูได้ง่ายๆ อย่างไรกัน ผมอยากเจอเจ้านายอีกสักคน ขอเพียงให้เขาได้รู้ว่าผมยังอยู่ปลอดภัยและสบายดีจะได้คลายความทุกข์เศร้า แค่นี้.. เเงาดำที่คอยรบกวนจิตใจผมอยู่ก็คงจะถูกปล่อยออกไปได้ ผมอยากรักแม่กับพ่อให้เต็มหัวใจ ไม่ต้องมีอะไรมาติดค้าง แต่สิ่งที่หวังมันคงยากยิ่งกว่าไล่จับตัวหมัดตามพันเสียอีก

(ตอนที่ 5 โอกาส, หน้า 42-43)

จากข้อความข้างต้น ผู้เขียนได้แสดงถึงความซื่อสัตย์ของสุนัขทุกตัวที่มีความซื่อสัตย์ต่อเจ้าของเก่าที่เคยเลี้ยงดูอุ้มชูเขาเป็นอย่างมากถึงแม้พวกเขาจะต้องพลัดพรากจากกัน ส่วนนี้ในความเป็นจริงมนุษย์เราอาจจะลืมพวกเขาไปแต่พวกเขายังจดจำเราได้เสมอ

9. ความขยันหมั่นเพียร ไม่หวังแต่จะหาทางลัดในชีวิตการงาน

เข้านี้ ผมซ่อมท่าตลบหลังหักคอโดยใช้ผ้าขนหนูที่แม่ปูให้นอนเป็นอุปกรณ์ ผมสมมติให้มันเป็นเหยื่อผู้ถูกล่า คาบปลายผ้าไว้มุมหนึ่งสะบัดพาดลงพื้นสลับซ้ายขวาสีรอบก่อนแห้วย้งให้มันลอยไปไกลแล้วกระโจนตามไปคาบตอนมันกำลังร่วงลงพื้น สะบัดพาดซ้ายขวาก็ครั้งแล้วครั้งเล่า จนพี่ไม่ต้องร้องเตือน "มะเขือ เก็บแรงไว้วิ่งแข่งบ้างเถอะ" "วันนี้จะเล่นวิ่งแข่งหรือพี่ ใครไปบ้าง" "ซีเปียกับฉัน วันนี้ลาบาไม่แข่ง เขาจะเป็นกรรมการ"

ผมพยักหน้ารับรู้ คายผ้าขนหนูลงพื้นแล้วเดินไปกินน้ำก่อนสอบถามรายการแข่ง "จะแข่งชอยไหนล่ะที่จะเอาเส้นชัยแค่ทะเลสาบหรือจะเอาถึงประตูสระว้ายน้ำ"

พี่ไม่หยุดคิดนิดหนึ่ง "ไปทางปากชอยดีกว่าแล้ววนผ่านสระว้ายน้ำจบที่ทะเลสาบ ใครถึงกระท่อมของพวกเปิดก่อนเป็นผู้ชนะ ตกลง

(ตอนที่ 6 มือใหม่หัดล่า, หน้า 49)

จากข้อความข้างต้น ผู้เขียนได้แสดงถึงความขยันหมั่นเพียรในการฝึกซ้อมล่าเหยื่อเพราะเขาคือนักล่า เขาจึงหมั่นที่จะฝึกฝนมันอยู่ตลอดเวลา

10. ความเป็นตัวเอง มั่นใจในตนเองและรู้จักพึ่งพาตนเอง

"ลุงครับ ผมสัญญา ผมจะทวงตำแหน่งคืนมาให้ได้" "อย่าประมาทนะแซม เจ้าฮันเตอร์มันคงต้องป้องกันแซมปัสตฟีมือเหมือนกัน"

"อย่าห่วงเลยลุงครับ ผมซ้อมตลอด มั่นใจว่าจะต้องชนะ ถ้วยแชมป์นี้จะต้องกลับมาเป็นของฟาร์มเรา ผมรู้ว่าการแข่งครั้งนี้สำคัญมาก คนที่จะมาสัมภาษณ์เจ้านายตอนเช้าเสร็จจากที่นี่เขาจะตามไปถ่ายรายการแข่งขันออกทีวีด้วย ผมจะทวงศักดิ์ศรีของลุงคืนมาให้ได้ผมจะต้องทำให้สำเร็จครับลุง"

"มันใจก็ดี แต่อย่าลืมนะต้องไม่ประมาท นอนให้มากๆ ไม่ต้องกังวล พรุ่งนี้จะได้สดชื่น แล้วตอนเช้าออกมาวิ่งยืดเส้นยืดสายเสียหน่อย ตอนกระโดดข้ามรั้วอย่าลืมนัดขาหลังให้มากจะได้ไม่พลาดแล้วฐานสุดท้ายตอนไต่สะพานแผ่นไม้ล่ะ..."

(ตอนที่ 9 สิ่งที่เราเรียกว่า...ความรัก (1), หน้า 86-87)

จากข้อความข้างต้น ผู้เขียนได้แสดงความเป็นตัวของตัวเองและมั่นใจในตนเอง ในการที่จะไปแข่งขันในครั้งนี้ด้วยความที่แซมนั้นฝึกซ้อมมาเป็นอย่างดี เขาจึงมั่นใจในตัวเองว่าเขาจะสามารถนำชัยชนะนั้นกลับคืนมาสู่ฟาร์มของเขาให้ได้

11. ความสันโดษ รู้จักพอ ไม่ดิ้นรนแสวงหาจนลืมความเป็นมนุษย์

ผมตาเขียว ทำไมพีซีเปียจะต้องมาคอยทำตัวเป็นพี่ใหญ่ใจดีอย่างนี้ด้วยก็ไม่รู้ "ไม่เป็นไรจะพีซีเปียมะเขือเขาไม่อยากให้ หนูไม่เล่นดีกว่า"

"กลับบ้านเธอไปได้แล้ว" "มะเขือ นายนี้มันใจแคบซะมดเลย" พีซีเปียบ่นแต่ผมไม่สนใจหรอก ร้องตะโกนลั่นบ้าน "ไปสิ" ลิลลี่ขยับตัวช้าๆ "งั้นหนูกลับก่อนนะจะพีซีเปีย มะเขือเขาโกรธแล้ว"

(ตอนที่ 4 เสียงเรียกจากสายลม, หน้า 38)

จากข้อความข้างต้น ผู้เขียนได้แสดงความรู้สึกที่จะพอในตัวของลิลลี่ เจ้าของเขาไม่อนุญาตก็ไม่อยากที่จะแสวงหาที่จะเล่นของของผู้อื่น

12. ความอ่อนน้อมถ่อมตน ไม่เป็นคนวางก้าม ชอบมีและชอบใช้อำนาจ

"สาวน้อย เธออยู่บ้านหลังใหม่ใกล้ๆ บ่อบำบัดน้ำเสียใช่ไหม"

"ใช่ค่ะ พี่รู้จักบ้านหนูด้วยเหรอ" เสียงตอบนั้นร่าเริงเต็มที่ คงจิตใจที่มีใครพูดด้วยบ้าง

"รู้จักสิ บ้านของฉันทันกับมะเขือก็อยู่ชอยเดียวกับเธอนั่นแหละ ฉันทันชื่อซีเปีย เฮ้ย มะเขือ... บ้านหลังนั้นตรงที่นายเคยมาอยู่กับคนงานก่อสร้างนะ จำได้หรือเปล่า" ผมไม่ตอบได้แต่หันไปทำตาเขียวใส่พีซีเปียแล้วบ่นพึมพำอยู่กับน้ำ "จะไปบอกเขาทำไมนะ" "พีซีเปีย หนูชื่อลิลลี่" เสียงใสๆ นั้นรายงานตัวก่อนหันมาทางผม

"ดีจังเลยนะมะเขือ บ้านเราอยู่ใกล้กันด้วย"

(ตอนที่ 3 เจาในใจ, หน้า 26)

จากข้อความข้างต้น ผู้เขียนได้แสดงความอ่อนน้อมถ่อมตนในตัวของผู้ลิขิต คือรู้จักที่จะทำความรู้จักและแนะนำตนเองให้ผู้ใหญ่ได้รู้ และมีการอ่อนน้อมถ่อมตนโดยการที่เรียกผู้ที่มีอายุมากกว่าตนนั้นก็คือซีเปียว่าพี่

บทสรุป

การศึกษาวิจัยข้อคิดและคติธรรมที่ปรากฏในวรรณกรรมยาวชนรางวัลเชว่นบู๊คาวอร์ด เรื่อง “นักล้าผู้นำรัก” พบว่า

ด้านข้อคิด

1. แนวคิดด้านคุณธรรม พบ 21 แห่ง
2. แนวคิดด้านความกล้าหาญและเสียสละ พบ 12 แห่ง
3. แนวคิดด้านความมานะอดทน พบ 4 แห่ง
4. แนวคิดด้านความกตัญญู พบ 11 แห่ง
5. แนวคิดด้านความสามัคคี พบ 2 แห่ง

ด้านคติธรรม

1. ความมีวินัย พบ 3 แห่ง
2. ความกล้าหาญ กล้าในสิ่งที่ถูกต้อง พบ 4 แห่ง
3. ความกตัญญู รู้คุณบรรพชน รู้คุณธรรมชาติ พบ 11 แห่ง
4. ความมีเมตตา รู้จักยินดีและเป็นสุขกับการให้ พบ 8 แห่ง
5. ความอดทน สู้งานมีความมุ่งมั่น ฝ่าฟันความสำเร็จ พบ 4 แห่ง
6. ความเสียสละ ไม่เห็นแก่ตัว พบ 9 แห่ง
7. ความสามัคคี ประนีประนอม รักสันติ พบ 2 แห่ง
8. ความซื่อสัตย์ต่อตนเอง ต่อครอบครัว ต่อสังคม พบ 6 แห่ง
9. ความขยันหมั่นเพียร ไม่หวังแต่จะหาทางลัดในชีวิตการทำงาน พบ 2 แห่ง
10. ความเป็นตัวเอง มั่นใจในตนเองและรู้จักพึ่งพาตนเอง พบ 4 แห่ง
11. ความสันโดษ รู้จักพอ ไม่ดิ้นรน แสวงหาจนลืมความเป็นมนุษย์ พบ 2 แห่ง
12. ความอ่อนน้อมถ่อมตน ไม่เป็นคนวางก้าม ชอบมีและชอบใช้อำนาจ พบ 1 แห่ง

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาข้อคิดและคติธรรมที่ปรากฏในวรรณกรรมยาวชนรางวัลเชว่นบู๊คาวอร์ด เรื่อง “นักล้าผู้นำรัก” อภิปรายผลได้ว่าเนื้อหาเกี่ยวกับข้อคิดหรือแนวคิดเรื่องคุณธรรม ปรากฏในวรรณกรรมยาวชนค่อนข้างมากคุณธรรมคือคุณความดีอันเป็นคุณสมบัติของความเป็นมนุษย์ ที่ช่วยให้คนในสังคมอยู่ร่วมกัน อย่างสงบสุข เพราะผู้ที่มีคุณธรรมจะเป็นผู้ที่ไม่เห็นแก่ตัวมีเมตตากรุณาต่อผู้อื่น ผู้เขียนวรรณกรรมยาวชนมักสอดแทรกแนวคิดด้านคุณธรรมไว้ในผลงาน โดยมุ่งหวังให้คุณธรรมช่วยกล่อมเกลাজิตใจ ยาวชนให้ประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้องและเป็นคนดีของสังคม โดยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอดวรรณกรรมยาวชนเรื่อง นักล้าผู้นำรัก เกี่ยวกับเรื่องราวสะท้อนชีวิตของสัตว์เลื้อยทุกตัวที่มีคุณธรรมภายในจิตใจเช่นเดียวกันกับคน ซึ่งในเรื่องนี้สะท้อนคุณธรรมในหลาย ๆ ด้าน เช่นการช่วยเหลือเกื้อกูลกันเมื่ออีกฝ่ายกำลังพบกับอุปสรรคปัญหาของชีวิต จะมีเพื่อนและพ่อแม่ที่พร้อมจะคอยช่วยเหลือและมอบความรัก ยอมเสียสละทุกสิ่งอย่างแทนได้ทุกเรื่องซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาอารยา ทองเพชร (2550) คือ แนวคิดเกี่ยวกับ



คุณธรรมและจริยธรรม ได้แก่ ความกตัญญูกตเวที การประหยัดและอดออม ความขยันหมั่นเพียร ความอดทน อดกลั้น ความเมตตากรุณาและเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความไม่ประมาทและมีสติ ความละเอียดลออในการทำ ความซื่อสัตย์สุจริตโครงการเรื่องซึ่งแสดงถึงความรัก ความอบอุ่นในครอบครัว พร้อมทั้งสอดคล้องกับผลการวิจัยของกนกวรรณ เสงี่ยมภูมิ และคณะ (2561) ที่ศึกษาแนวคิดและกลวิธีการนำเสนอในงานวรรณกรรมเยาวชน เรื่อง ครุฑน้อย ในแนวคิดด้านคุณธรรมจริยธรรม ที่สำคัญในการดำเนินชีวิตอยู่ร่วมในสังคมปัจจุบัน

รวมไปถึงแนวคิดรองลงมา คือ แนวคิดด้านความกล้าหาญเสียสละเป็นการแสดงออกถึงความกล้าที่จะเผชิญกับปัญหา และอุปสรรคโดยไม่แสดงความหวาดกลัว และพร้อมที่จะเสียสละเพื่อช่วยเหลือผู้อื่นให้พ้นจากอันตราย ซึ่งในเรื่องนั้นมะเขือจะเป็นคนที่คอยปกป้องดูแลทุกคนในเรื่องและยังเผชิญหน้าต่อสู้กับสัตว์ที่ดุร้ายบ่อยครั้งเพื่อปกป้องคนที่เขารัก โดยไม่หวั่นวิตกของตัวก่อนเลย เช่นการต่อสู้กับงูเห่า ซึ่งในตอนนั้นเขาได้สู้กับงูเห่าเพื่อปกป้องแม่ของเขาและลิ้นที่รักของเขา และยังมีความกล้าหาญและเสียสละของแม่ที่เข้าไปช่วยมะเขือและลิ้นที่ติดอยู่กลางทุ่งในขณะที่ไฟกำลังลุกไหม้ ด้วยความรักของแม่ทำให้ลูกได้ทุกอย่างแม้จะอันตรายเพียงใดเขาก็พร้อมที่จะแลกกับความปลอดภัยของมะเขือ ลูกชายตัวเล็กของเขาบอกว่ารักของพ่อและแม่นั้นยิ่งใหญ่เสมอยอมทำเพื่อลูกได้ทุกอย่างแลกได้ทุกอย่างแม้กระทั่งชีวิตของตน

แนวคิดที่พบน้อยที่สุดคือ ในด้านของความสามัคคี เช่นตัวละครของมะเขือที่คิดว่าตนเป็นนกกล้า จะกระทำการสิ่งใดมักลงมือทำด้วยตนเองเสมอ โดยบางครั้งก็ไม่ได้ปรึกษาพี่ ๆ ของเขาก่อนการจะทำงานสักชิ้น ถ้าอยากให้อำนาจและชัยชนะนั้นออกมาได้ดีเยี่ยม สิ่งแรกที่ควรคำนึงถึงก็คือคำว่าทีมเวิร์ค หากลงมือทำด้วยตนเองคนเดียวขาดแนวคิดข้อเสนอแนะจากผู้อื่น บางทีชัยชนะนั้นอาจจะออกมาไม่สมบูรณ์ดังสุภาวดีที่บอกว่ารวมกันเราอยู่แยกหมู่เราตาย

ด้านคติธรรม อภิปรายผลได้ว่าเนื้อหาเกี่ยวกับคติธรรม เรื่องความกตัญญู รู้คุณบรรพชน เช่น มะเขือที่จงรักภักดีต่อเจ้านายเก่าเป็นอย่างมาก แต่เมื่อได้กลับไปพบกับเขากลับได้รู้ว่าความจริงนั้นเจ้านายไม่เคยรักใครเลย แต่เขาก็ยังรักเคารพและศรัทธาคนที่เลี้ยงดูเขามาตั้งแต่ยังเล็ก และกับพ่อและแม่ที่เลี้ยงดูเขาเป็นอย่างดี รักและคอยเอาใจใส่เขาอยู่ตลอดเวลา ความรักของสัตว์เลี้ยงคือรักที่บริสุทธิ์เมื่อเขาได้รักใคร่และได้จำไว้แล้วว่าคนท่านนี้เคยทำอะไรให้เขาไว้เคยเลี้ยงมาอย่างไรเขาก็จะจดจำละซื่อสัตย์กับเจ้านายของเขาตลอดไป คุณธรรมในด้านนี้สะท้อนให้เห็นว่าไม่ว่าจะเป็นคนหรือสัตว์ในโลกใบนี้แล้ว การกตัญญูรู้ต่อพ่อแม่รู้คุณบรรพชนนั้นเป็นสิ่งที่ดี ไม่ว่าจะเป็นอาชีพไหน หรือเป็นอะไรในโลกนี้ เพื่อให้เยาวชนเกิดความตระหนักและนำคุณงามความดีนั้นนำไปปฏิบัติตนในทางที่ดีต่อไปได้รวมไปถึงแนวคิดด้านความเสียสละ และไม่เห็นแก่ตัว เช่นตัวละคร ลิ้นที่มีคนให้อาหารมาแต่ก็ไม่ยอมที่จะกินคนเดียวกลับนำมาแบ่งให้กับมะเขือเพื่อนที่ร่วมทุกข์ร่วมสุขกันมา ไม่ว่าอาหารจะน้อยแค่ไหนแต่เขายังรู้จักที่จะเสียสละและแบ่งปันซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของพระวันนี ขนดีพล (2561) ที่ศึกษาคติธรรมทางพระพุทธศาสนาในพิธีกรรมบูชาปู่เซียงน้อย ของชาวตำบลบ้านเป่า อำเภอกะเปอร์สมุทร จ.จังหวัดชัยภูมิ ความกตัญญูกตเวทีคติธรรมข้อนี้สังเกตได้จากการกระทำและการแสดงออกของชาวตำบลบ้านเป่า การรู้จักบุญคุณต่อบรรพชนเป็นสิ่งที่ดีเพื่อเป็นแบบอย่างให้กับเยาวชนรุ่นหลังได้ตระหนักในเรื่องนี้และนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันหรือการใช้ชีวิตในสังคม

นอกจากนี้ยังมีคติธรรม ในเรื่องของกรรมมีเมตตาและรู้จักการยินดี มีสุขกับการได้ให้ การเป็นผู้ให้ย่อมมีความสุขกว่าการเป็นผู้รับเสมอ เช่นตัวละครของปู่ที่ทำการตักเตือนลูกน้องของตนที่มีความคิดจะเอาหน้าไปคืบเจ้าของและเอาเงินรางวัล ปู่จึงปรามไว้ว่าถ้าเราจะมีสุขบนความทุกข์ของคนอื่น มีความสุขในขณะที่ผู้ทุกข์กินไม่ได้นอนไม่หลับเราจะยังอยากมีอยากได้อยู่ทำไม บางทีการทำดีโดยไม่หวังสิ่งตอบแทนใด ๆ นั่นคือเรื่องที่ดีมาก ๆ ในสังคมปัจจุบัน สังคมในปัจจุบันนับว่าหาได้น้อยมากกับการทำความดีโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน

การเป็นผู้ให้มีความสุขมากกว่าการเป็นผู้รับเสมอ คติธรรมที่พบน้อยที่สุด คือ ความอ่อนน้อมถ่อมตน ไม่เป็นคนวางก้าม ชอบบมึและชอบใช้อำนาจ เช่น ตัวละครลิลี่ที่พุดอ่อนน้อมกับซีเปียผู้ซึ่งมีอายุมากกว่าเขา การรู้จักอ่อนน้อมถ่อมตนต่อผู้ใหญ่ถือได้ว่าเป็นมารยาทที่ดีมากในปัจจุบัน

จากการอภิปรายผลด้านข้อคิดหรือแนวคิดและคติธรรมทั้งหมดนี้สอดคล้องกับหลักการและความเป็นมาของปัญหาและวัตถุประสงค์ที่ผู้วิจัยต้องการศึกษาข้อคิดและคติธรรมที่ปรากฏในวรรณกรรมเยาวชนรางวัลเซเวนบุ๊กอวอร์ด เรื่อง “นักร้องผู้นำรัก” เพราะวรรณกรรมเยาวชนมีเนื้อหาที่สอดแทรกความรู้ การใช้ชีวิต ด้วยหลักข้อคิดและคติธรรม จากคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และข้อคิดที่เกิดจากเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม ข้อคิดและคติธรรมที่ปรากฏเยาวชนสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันของตนเอง ได้เรียนรู้และมีหลักในการประพฤติปฏิบัติตน ให้ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข

ข้อเสนอแนะ

ควรศึกษาทฤษฎีการสร้างตัวละครในวรรณกรรมเยาวชนรางวัลเซเวนบุ๊กอวอร์ด เรื่อง นักร้องผู้นำรัก และควรศึกษาแนวคิดที่มีอิทธิพลต่อการสร้างตัวละครในวรรณกรรมเยาวชนรางวัลอื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง

- กนกวรรณ เสงี่ยมภูมิ และคณะ. (2561). การศึกษาแนวคิดและกลวิธีการนำเสนอในงานวรรณกรรมสำหรับเยาวชน เรื่อง ครูทนาย. วารสารปัญญา, 25(2), 18-27.
- ชนประเสริฐ คินทรักษ์. (2553). นักร้องผู้นำรัก. กรุงเทพฯ: บุรพา.
- นงนุช ธรรมบวร. (2544). การพัฒนากระบวนการคิดในเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นวลจันทร์ ชาญวิวัฒนา. (2550). การศึกษาเนื้อหาและแนวคิดของวรรณกรรมเยาวชนประเภทบันเทิงคดี พ.ศ. 2547. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิตยา วรรณกิตร์. (2559). วรรณกรรมสำหรับเด็ก. นนทบุรี: อินทนิล.
- พระวันนี ขนดีพโล. (2561). การศึกษาคติธรรมทางพระพุทธศาสนาในพิธีกรรมการบูชาปูเซียงน้อยของชาวตำบลบ้านเป่า อำเภอเกษตรสมบูรณ์จังหวัดชัยภูมิ. (วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต) สาขาวิชาพระพุทธศาสนา. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2561.
- อมรา เล็กเรณสินธ์. (2542). คุณธรรมจริยธรรมสำหรับผู้บริหาร. กรุงเทพฯ: ศรีมาธรรม.
- อารยา ทองเพชร. (2550). การวิเคราะห์แนวคิดและกลวิธีการนำเสนอแนวคิดในวรรณกรรมสำหรับเยาวชนของนงนุช ประยูรวิรัช. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2550.
- อุทัย ไซยานนท์. (2545). วรรณกรรมกรุงรัตนโกสินทร์สมัยรัชกาลที่ 1-2-3. กรุงเทพฯ: น้ำฝน.